

9. ZUŠkoviny

číslo

VII. ročník

Měsíčník Základní umělecké školy F. A. Šporka, Jaroměř
vychází 2. května 2013 pro májové čtení

Úvodník

Květen, měsíc intuicí

Ksdyi jsem se dvděoězl, že nzeákžeí na přaodí psiemn, že je džileúté mít plosední a prvni psmíneo na sévm msitě a mezok si to už peřtče. Tak jsem to zsikul a zdá se mi, že to fngujue. Porč jsem zlovil párvě ttuo frmou pnsí? Pijřde mi to jkao pněká uzákka thoo, že čěvolk dlěá nkrteěé včei, ani nveí jak. Pdloe mě nněi na šokdu se očabs ncheat vsět sývm pvěododím, ituncií. Zlvštáě se to hdoí k tmotuo msíeci, vdžyť se jdneá o kčetvn, msěic lsáky. Ta je pldoe mě nřezínea rzuoemm.

Iiuntce je ve své psattodě sochponst rylche ppoochit, odnouddht a roozouhdunt se. Nneí ale pdlžoenoa užováínvam. Je to zúsobp mšelný zoležaný na ndomevěém vminání. Vlicee dřobe se dá uptalnit v uněmí a kždaé tořvivé čininotsi. Nzneanmeá to, že bytse neěmli mlií čtářnei peřšlemýt, kždy tovríte. Jen chci uzooprnit na to, že se nmeutsie vdžy slapoěht na ruzom. Je dorbé se ulnivot, nsaluochat vtsnalím púciotm a zuskit to ze sbee nchtaet pniouknot. Váelyncze T. A. Edison řkíal, že gneáilní náapd je z 1 % hutnice a zblyích 99 % je pot. Nic nneí zarmado, ale mlěi bchoym ovárku, nbýet thoo jdnehoo počtena? Mlěi bochym kárnse ozraby, luzvoibočnu hubdu, čivté kihny nbeo teřba ddelivani hry s peřonesm na dikváa, nbýet initcue?

Je jaro, plné nových pocitů v ovzduší, zkusme se vnímat navzájem. Pojd'me si užít to, že nemusíme všechno chápat a prostě bud'me a tvořme.

Mattěj

Intuice znamená vhled nebo náhled a v současném užití obvykle označuje schopnost rychlého chápání, odhadu a rozhodování, které není zprostředkováno žádným uvažováním a ačkoli bývá provázeno pocitem jasnosti a jistoty, není podloženo žádnými důvody. Intuice může být podmíněna zkušeností a hraje významnou úlohu jak pro rychlé rozhodování pod časovým tlakem, tak také v umění a v každé tvořivé činnosti vůbec. *(Wikipedie)*

Ať už vidíte ženskou tvář nebo muzikanta, přejeme Vám příjemné, provoněné, přátelské, barevné, úžasné, slunečné, klidné, tvořivé, úspěšné, překvapivé a krásné jaro!

redakce

Z notesu pana ředitele

Po nekonečné zimě tu máme rovnou léto. To se u nás ve škole pozná podle toho, že jeden den se ještě musí naplno topit a hned druhý den se musí naplno větrat (platí pro učebny v druhém patře). Ten přechod byl zkrátka nějaký rychlý. Ale je to tak, sice v notesu zůstávají ještě plné dva měsíce, ale spousta akcí směřující ke konci školního roku už proběhla nebo se chystá. Teď mám na mysli především dva krásné koncerty absolventů. A to se ještě do třetice můžeme v květnu těšit na absolventský koncert kytaristů. Ale těšit se můžete ještě na CD našeho Big Bandu hraběte Šporka a na DEMO nahrávku folkové kapely TheRibbons. CD Big Bandu bylo natočeno jako živý záznam z koncertu na Dnech R. A. Dvorského, CD folkové kapely vzniklo v Městském divadle. Pro „oficiální“ vydání musí ještě proběhnout celá řada úprav. Ale vydržte, výsledek bude stát za to.

Těšit se můžete také z parádní výstavy výtvarného oboru, která je v prostorách školy a z připravovaných slunečních hodin, které už začínají „tikat“ na naší krásné školní zahradě. Těším se i z fantastických úspěchů našeho „dramaťáku“, který boduje všude, kam „vleze“, ale nejen o tom si určitě budete moci přečíst dále. Zkrátka: „zřejmě dobrý oddíl“. Škola má taky jeden krásný přírůstek. Narodila se v dubnu, měří 77cm a jmenuje se diskantová viola da gamba. Tato nejmenší z viol da gamba rozšíří náš gambový consort. O gambovém consortu (tak se říká souboru, tvořeném skupinou viol da gamba) si budete moci přečíst v některém z dalších čísel. Jen prozradím, že consort, který nese jméno našeho duchovního donátora F. A. Šporka v podobě latinského slova FAGVS (latinsky buk-Franz Anton Graf Von Spork) a který na škole funguje prvním rokem, už byl přizván k účasti na mezinárodním projektu provedení barokní mše významného polského skladatele Marcina Mielczewského, který žil a tvořil v první polovině 17. století.

Tak Vám přeji krásný květen a těšte se z čerstvých barev pro oči, uši i duši.

Váš Vlastimil Kovář

Polibek pod třešní

Všichni víme, že květen je lásky čas a každý z vás jistě slyšel o prvomájovém polibku pod rozkvetlou třešní. Každá dívka, která je pod ní políbena, bude po celý následující rok oplývat krásou a neuschne. To byla jednou jedna vesnička a v té žil mladý kovář Filip. Byl to už pořádný kus chlapa, ale radši než na ženění myslel na svou kovárnu. A pak tu byla Eliška, která mu v kovárně uklízela a vařila mu oběd. Filip se jí líbil, a proto byla ráda, že ho může vidat každý den. Eliška byla hodná a pracovitá, ale hlavně byla moc krásná. Proto jí měli všichni rádi a hoši z vesnice se předháněli, kdo s ní půjde první na tancovačku. Ale ona měla oči jen pro Filipa a on měl oči jen pro své kování. A Eliška byla čím dál smutnější. A ze samého smutku začala usychat, až se proměnila v třešeň. Filip jí nehledal, ale až po čase zjistil, že mu Eliška chybí. Při kování mu byla dlouhá chvíle a neměl si s kým povídat. Ale už bylo příliš pozdě na to, aby se snažil napravit svou chybu. Uplynula zima, začalo jaro a najednou tu byl květen. Stromy rozkvetly a rozkvetla i třešeň, která byla kdysi Eliškou. Jednoho dne se šel Filip jen tak projít a všiml si jí. Zastavil se a zvolal: „Tahle třešeň je krásná, jako moje Eliška, když si dala do vlasů věnec upletený z třešňových květů. Dal bych teď všechno, abych byl zase s ní.“ Vtom se zahřmělo a před třešní stála Eliška s pleť bílou jako třešňový květ a s ústy červenými, jako třešně. Filip jí radostí objal a políbil jí. Eliška pak byla ještě veselejší a krásnější než dřív a do roka byla svatba. Od té doby 1. května dávají muži své milé polibek pod třešní, aby jim neuschla a neproměnila se ve strom...
BobuLe

Bylo - Nebylo

V pondělí 15. dubna se naše výletní skupina zúčastnila inscenace Tisíce let hudby aneb Baroko na oko. Program se odehrával na Malé scéně Východočeského divadla v Pardubicích. Společně s herci Petrou Tenorovou a Martinem Mejzlíkem a sólisty Komorní Filharmonie Pardubice jsme se vydali na cestu po barokní Evropě. Inscenace byla určena školnímu publiku, které ocenilo, že se nemusí nudit při takzvaném výchovném koncertu. Byl nám nabídnut divadelní tvar, ve kterém je propojena hudba s mluveným slovem, kostýmy, tancem, zvukovými a světelnými efekty. Touto cestou děkuji kolegyni Mgr. Radce Morávkové za pomoc při dozoru.
Mgr. Markéta Kočí

Co se událo v kytarovém oddělení? Společný kytarový koncert v Jaroměři

Dne 26. března v 18 h proběhl v hudebním sále naší ZUŠky kytarový koncert, kde vystoupili žáci kytarových oddělení ze ZUŠ Na Střežině z Hradce Králové, ZUŠ Třebechovice p. O. a ZUŠ F. A. Šporka Jaroměř. Za naši školu vystoupilo sedm kytaristů: Petřík Lukáš, Dohnanský Ondřej, Dohnanský Štěpán, Kuna Denis, Anna Karolína Tučková, Lebedinská Monika, Čapková Hedvika. Zahrály si s námi také dvě milé flétnistky Skořepová Bětko a Horáčková Zdeňka, obě žačky paní učitelky Martiny Zemkové. Koncert to byl sice dlouhý, ale velice vydařený a pro nás kytaristy velmi přínosný. Všem vystupujícím moc děkuji za jejich vystoupení a Petru Hrudkovi za fotografování při koncertě.

... a protože hraní není nikdy dost, 29. dubna jsme návštěvu třebechovickým kytaristům oplatili a zahráli si na jejich území. Těšíme se na další spolupráci. Hana Medková

Poslední středu před Velikonocemi tzv. škaredou, 27. března se konal v sále ZUŠ F. A. Šporka, Jaroměř Jarní koncert žáků naší školy. Přestože to byl koncert jako každý jiný, v některých případech až historicky výjimečný. Výkony našich žáků nás zahřály u srdíčka a to jsme potřebovali, protože venku ještě divoce vládla paní Zima. Všechny nás obdarovala sněhovou peřinou a mrazivým větrem. Pro dvě slečny Barboru Žárskou a Barboru Maksymovovou, které nás provázely slovem, to byl premiérový společný moderátorský výkon. Dívky se tohoto úkolu chopily velmi poctivě, za což jim byl velkou odměnou potlesk diváků v sále. Další výjimečnou situaci jsme pozorovali v zákulisí, kde se děti připravovaly na své výkony. Myslím, že došlo k tak velkému křížení všech chřipkových bacilů, že to naše škola také ještě nezažila. Největší výjimečností, alespoň dle mého názoru, byla převaha vystupujících žáků ve hře na housle. Takovou kumulaci houslových čísel na koncertě žáků skutečně nepamatuji. Doufám, že to bude impulsem pro případné budoucí žáky, aby začali objevovat krásu houslové hry. Všem kolegům a kolegyním, zejména panu učiteli Romanu Horskému děkuji za bezvadnou přípravu koncertu. Mgr. Markéta Kočí

Přípravný dechový orchestr pod vedením Romana Horského na Jarním koncertě

Hotel na zámku

Za poměrně pěkného počasí se náš soubor v sobotu 27. dubna postupně sesbíral a vydal směrem na Žaclěř. Naším cílem byl tamní zámek, kde jsme měli odehrát naši inscenaci Hotel. Nedokázali jsme si pořádně představit, co nás na místě vlastně čeká. Na zámku jsme nikdy nehráli a tento den se tam konalo loučení se starým dobrým zámkem. Kdosi z něj chce udělat luxusní hotel. Jaké pak bylo naše překvapení, když nás na mlhou obestřeném kopci, vítala stará otevřená brána a obrovská dechberoucí stavba. Naložili jsme si rekvizity na záda a na každém kroku překračujíc trámy, sutiny, díry a podobné nástrahy, hledali ideální divadelní sál v bývalých zámeckých komnatách. Po vyřešení všech problémů s elektrikou a časovým skluzem se začalo scházet publikum a byl čas začít. Netrvalo to ani 10 minut od startu našeho představení, když venku začala bouřka. Vše bylo naplněno neopakovatelnou atmosférou. Takovou divadelní zkušenost ještě nemáme. Ještě teď jsme plní. Ga

Absolventský koncert smyčcového oddělení

Ve středu 17. dubna jsme byli účastníky úžasného koncertu tří absolventek: Tereza Pilařová a Daniela Droženová - housle, Andrea Kasenčáková – viola. Obecenstvo obsadilo téměř celý sál. Slovem provázela Šárka Pádřová, violoncellistka. Koncert zahájila melodie z filmu Sedm statečných od amerického oscarového skladatele Elmera Bernsteina, kterou paní učitelka Jana Kovářová upravila pro dvoje housle, violu a dvě violoncella. Sice bylo jen pět statečných muzikantů, ale na rozdíl od filmu nebyly žádné ztráty. Následovala Tereza Pilařová s Třetím romantickým kusem pro housle a klavír od českého hudebního skladatele Antonína Dvořáka. Její výkon byl procítěný bez známky nervozity a dočkala se hlasitého potlesku. Další absolventka Dája

Drozenová vystoupila s mexickou písní La Llorona, ke které se vztahuje zajímavá a děsivá legenda. Ta vypráví o ženě, která utopila vlastní děti, aby mohla být se svým milovaným. Ten jí však odmítl a proto se také utopila. Na kytaru Dáju doprovodila Kristýnka Ságnerová a holky se skvěle doplňovaly. Třetím sólovým číslem byla Andrea Kasenčáková, která hrála dílo současného českého skladatele Jana Videňského Iris (mimo jiné je to bohyně duhy). Andrejka vykouzlila z violy za klavírního doprovodu spoustu krásných barevných tónů. Na poslední skladbu jsme si pozvali posilu ze ZUŠ R. A. Dvorského ve Dvoře Králové. Tři žákyně, které tam také učí paní učitelka Kovářová, nám pomohly celý koncert ukončit. Melodie z filmů Pán prstenů od Howarda Shore byly výborně sehrané a byly třešinkou celého koncertu. Usilovná práce se vyplatila, vše se povedlo. Děvčata dostala spoustu květin a spolu s obrovským potleskem jim byla zaslouženou odměnou. Koncert měl velmi příjemnou a uvolněnou atmosféru a všichni se rádi (a snad ne nadobro) přišli s holkami rozloučit a podpořit je.

Žáci smyčcového oddělení

Tereza Pilařová - housle, Daniela Drozenová - housle, Kateřina Jebousková jh – housle, Anežka Skurčáková jh - violoncello, Anna Hojná jh - violoncello, Andrea Kasenčáková - viola, Kristýna Ságnerová jh- kytara, Šárka Pádrová jh - violoncello.

Představujeme... Klarinetové duo

Dnes Vám představím soubor, který jsem dala dohromady zhruba v prosinci 2012. Klarinetové duo (zatím bez názvu) hraje ve složení Eliška Rukavičková – B klarinet a Anežka Brouková – Es klarinet. I když by si někdo mohl myslet, že duo přece žádný soubor není, věřte, že je. Duo se počítá stejně jako jiné větší soubory (tria, kvarteta, kvinteta atd.) do komorní hry. Třebaže spolu holky hrají poměrně krátkou dobu, poslala jsem je na zkušenou rovnou do krajského kola soutěže ZUŠ v komorní hře, které se konalo v Jičíně. Podařilo se jim získat krásné druhé místo a já jim ještě jednou gratuluju nejen k umístění, ale také k tomu, že vydržely tvrdou práci s leckdy přísnou a nekompromisní paní učitelkou.

Nikola Prokopová

A ještě rozhovor, který s Klarinetovým duem udělala Barča Tichá...**Jak dlouho vlastně hrajete na klarinet?** No druhým rokem...myslím, že čtvrtý rok. **Kdo Vám vybral tenhle nástroj?** Já jsem si ho vybrala...já sama, už ve třetí třídě. **Cvičíte často?** Asi 10 minut denně...no ani moc ne, záleží, jak mám čas.

Kdo Vás dvě dal dohromady? Paní učitelka... Už jste měly nějakou **krizi – ponorkovou nemoc?** Ani ne...co to je? **Jste soutěživé typy?** Asi jo...no jsem, ale jen když jde do tuhýho. **Jak se Vám v Jičíně hrálo?** No dobře...celkem dobře. **Byla předsoutěžní příprava hodně tvrdá?** Jo byla, hlavně když nás paní učitelka zkoušela ladit...jo byla, někdy i komická, když nám to pořád nešlo tak, jak chtěla paní učitelka...**Plánujete u klarinetu zůstat nebo Vás láká ještě jiný nástroj?** To je složité přemýšlení, asi zůstanu u klarinetu...já chci jít na saxofon, ale nechce se mi od paní učitelky, tak asi zůstanu u klarinetu...

Eliška Rukavičková a Anežka Brouková

Představujeme...

...DEMO nahrávky a křest CD folkové kapely The Ribbons

Na sklonku měsíce března si mohla folková kapela The Ribbons vyzkoušet nevšední a pro ni zcela nový zážitek z natáčení DEMO snímků. Na počátku všeho stála nabídka pana ředitele zúčastnit se celorepublikové soutěže ZUŠ kapel na festivalu, který se bude konat v září 2013 v Třebechovicích pod Orebem. Nominace na tuto soutěž proběhne formou veřejného internetového hlasování v průběhu měsíce května 2013. Osm nejúspěšnějších kapel, které obdrží nejvyšší počet hlasů na internetu, se utká v boji o prvenství za účasti odborné poroty na festivalu ZUŠ kapel na festivalu v Třebechovicích pod Orebem. Nejprve se mi příliš nechtělo kapelu do této akce zapojit. Připadlo mi nefér oceňovat kvalitu skupiny veřejným internetovým hlasováním, kdy může dojít k situaci, že nejvíce hlasů obdrží kapela, která nemusí být nejlepší, nýbrž má nejsilnější „voličskou“ základnu. Protože jsem však od přírody soutěživý typ, rozhodl jsem se nakonec rozhodnutí ponechat na členech kapely samé s tím, že jsem jim zdůraznil úskalí takovéto formy hlasování. Trochu mne všichni překvapili, když jednohlasně řekli, že do toho jdou. Pak vše nabralo velmi rychlý spád...Pan ředitel přislíbil jedno natáčecí odpoledne v divadle a já se ještě o víkend sešel se zvukařem, abychom doladili brzký termín natáčení. Vše šlo neuvěřitelně rychle. Narychlo jsem svolal dvě mimořádné zkoušky a vybral šest nominačních písniček na natáčení. Přálo nám i štěstí, když bylo zrušeno vystoupení kapely na farmářských trzích pro nepřízeň počasí a my získali cenný čas...Trochu jsem se obával o výsledek. Měl jsem již zkušenost z natáčení klasiky s trebechovickým smyčcovým souborem a věděl jsem, jak je natáčení náročné na psychiku a jak vynaložené úsilí pak často neodpovídá výsledku. Věděl jsem, že v naší kapele je již dobrý „drive“, ale zároveň i to, že se ještě máme co učit. Vydrží všichni koncentraci dlouhých šest hodin natáčení? Bude mít nahrávka hudební náboj a „tah na branku“? Jenže mne všichni velmi mile překvapili. Ač se natáčelo po stopách nejprve celý nástrojový podklad, poté sóla a vokály a ještě některé nástroje zvlášť, výsledkem našťastí nebyl chemicky čistý mix hudby bez „chuti a zápachu“, ale živoucí DEMO nahrávka, ze které je cítit tolik důležitá přirozená „živočišnost“ kapely The Ribbons.

Nahrávka, která má ještě k dokonalosti daleko, ale přesto je již cítit neopakovatelným zvukem kapely. I díky velkému úsilí nás všech se nakonec podařilo v rekordním čase natočit pět písní, na kterých si zazpívali sóla téměř všichni členové kapely. O takřka nezchybnou sólovou kytaru se postarala Andrea Suchánková s mým kytarovým doprovodem. Velmi přesná byla rytmika Ondřeje Pilaře. Jenda Holínský se zabudovaným mikrofonem v kobylce kontrabasů spolu se Šárkou Pádrouvou zajistil, aby to „šlapalo“. Nový člen kapely Anna Čepičková si vyzkoušela

The Ribbons při Masopustním vystoupení v Domově sv. Josefa v Žirči

samostatně dotočit tamburínu a o sólové vyhrávky na klarinet, flétnu a housle se postarali Antonín Ott a Tereza Pilařová. Nakonec jsme se rozhodli ze vzniklých pěti nahrávek utvořit první „cédečko“ kapely The Ribbons, které nám na malém komorním křtu pokřtil Miloš Dvořáček, tedy člověk, který rovněž stojí za mnohými úspěchy kapely a je jakýmsi jejím duchovním rádcem. Děkuji i všem ostatním kolegům – jmenovitě Kristýně Brzkové, Nikole Prokopové a Janě Kovářové za vedení svých žáků pro naši kapelu. Milošovi pak zvlášť za velkou pomoc a za krásná slova, která vyzněla v duchu „vydržet“ co nejdéle pospolu, protože jen to vede dle jeho slov k úspěchu na poli hudby i veškerého lidského snažení. Ukázku DEMO nahrávky naší kapely si můžete vyslechnout na oficiálních webových stránkách naší školy. Pokud se Vám líbí, v průběhu měsíce května nás můžete podpořit svým hlasem na internetovém hlasování, které najdete zadáním hesla „Festival ZUŠ kapel Třebechovice pod Orebem“ na internetu. A chcete-li nás slyšet naživo, přijďte na Dračí slavnosti města Trutnova, kde má naše kapela v sobotu 4. května 2013 hodinový program.

Co Ti natáčení přineslo? Andrea Suchánková: Poznala jsem něco nového, bavilo mě to. Taková zkušenost se určitě hodí. Pokročilejší a úspěšné kapely dokáží natočit hudbu. Jenda Holínský: Nové zkušenosti. Anna Čepičková: Byla to nová zkušenost, jak se má zpívat. Hrozně se mi to líbilo. Myslím si, že to byla i dobrá zkušenost do budoucna. Šárka Pádrová: Zkušenost. Ještě jsem takovou věc nikdy nedělala. Bylo to zajímavé...A vypadalo to fakt profesionálně. **Co Tě nejvíc při natáčení zaujalo, nebo překvapilo?**

Andrea: Vůbec jsem netušila, že se vlastně hlasy natáčejí zvlášť. Vůbec jsem nevěděla, jak to chodí.

Jenda: To je těžké. Asi mne překvapil přístup natáčení. Anna: Nejvíce mě asi překvapilo to, že se všechno nahrávalo postupně. Nejdříve nástroje, potom se přidala rytmika a pak teprve zpěvy. Šárka: Nejvíce mě zaujalo asi to, jak jsme to postupně točili. Že se to všechno nedělalo najednou. A vůbec ten tvůrčí proces. Nedokázala jsem si představit, jak to bude fungovat.

Jak hodnotíš výslednou nahrávku? Andrea: Myslím si, že se to povedlo. Možná, že by bylo lepší, kdybychom nahráli pořádně tři nebo čtyři písničky místo pěti. Ale jinak si myslím, že je to pěkné. Jenda: Tak mohla být určitě lepší. Anna: Všechny nahrávky jsou moc hezké. Některé jsou více povedené, některé méně. Ale není tam žádná nahrávka, která by se mi nelíbila. Šárka: Bylo to dobré, i když to mohlo být i lepší. Určitě bychom to my i zvukař zvládli lépe. **Něco, co bys chtěla k natáčení sdělit...** Andrea: Asi to, že každý muzikant by si to měl zkusit. Šárka: Asi, že jsme se všichni poprvé cítili „v záři reflektorů“.

Jendo, nazpíval jsi krásnou píseň „Oh, Freedom“, která se hodí k Tvému hlasu. Splnilo to Tvé očekávání? Myslel jsem si, že to bude o dost lepší. Andreo, **podařilo se Ti velmi dobře natočit kytarový part v písni „Hallelujah“, což je velmi náročné tři a půl minuty vydržet rytmus. Co se Ti honilo hlavou, když jsi hrála zrovna tuto skladbu?** Hlavně, ať to nezkažím. Měla jsem hrozný strach, abych to už nepokazila na konci. **Šárko, nazpívala jsi krásnou písničku „Hallelujah“, která je v repertoáru kapely takřka od začátku. Je to jedna z našich nejsilnějších písní. Jak jsi to vnímala, když ses poprvé slyšela na nahrávce?** Vždycky jsem si říkala, mohlo to být ještě lepší. A myslím si, že bych nikdy nebyla spokojená, jak to zpívám. Vždycky to může být lepší... **Martine, kdy ses nejvíc při natáčení bál?** Nahrávali jsme s Andrejkou kytary v „Hallelujah“ a já si říkal. Sakra, ta ženská to hraje ale přesně. Já jí tady fláknu špatný akord a pojedeme to kvůli mně znovu.

Martin Weiss

s Adélou Voňkovou při hodině kontrabas, chtěli jsme cimbálkovku, vyhrabali jsme s archivu cimbál, kamarád se na něj naučil...a my smysluplně trávil večery. Potom jsem začal učit na středních školách. **Co děláte teď?** Teď učím na ZUŠce za Janu Příbylovou a supluji za Ivu Mačejovskou. **Jaké to je?** Já byl už jednou pomocným sbormistrem, občas vedu

Přišel jsem...

Lukáš Grygerek

Pamatujete si, kdy jste přišel poprvé do základní umělecké školy? Od čtyř let jsem chodil na flétnu, byla to ještě lidová škola umění...**A rád?** Asi rád...to si nepamatuji. Bylo to v Šenově u Ostravy. Když rodiče nevěděli co se mnou dál, tak mi ve druhé třídě přidali klavír. Když jsem na flétnu chodil sedm let, pan učitel mi řekl, že už mě nemá co naučit, že bych mohl přestoupit na klarinet, když už mi dorostly zuby. V deváté třídě jsem z klavíru přesedlal na varhany. To byl první nástroj, který jsem si vybral sám. **To jste už ale nestíhal nic jiného?** Ale jo, já jsem nikdy necvičil, já jsem jenom přehrával...no, na varhany jsem docela cvičil, tam to bylo potřeba, to bylo už v Ostravě. Chodil jsem na gymnázium a potom do Hradce Králové na Pedagogickou fakultu, studoval jsem učitelství pro střední školy, matematiku a hudební výchovu.

Tam jsem se vrátil ke klarinetu. Měli jsme několik houslí,

soubor, takže už didaktické zkušenosti mám. **Máte recept jak překonávat krize? Proč hra na nástroj stojí za to?** Pokud nestačí charisma učitele...tak mě „nakoplo“ vždycky hraní v souboru, když člověk hraje sám, není to úplně ono, ale když se podaří spolupráce, souhra...v tom je to největší potěšení. Není důležitý výsledek ale proces, když to člověka těší...a když udělá chybu, tak je to dobře, protože zjistí, kudy nemá jít...to není moje myšlenka, ale podepsal bych ji. Kdyby tuhle myšlenku pedagogika tak trochu přijala, děti by nebyly tak vystresované. Byla by to radost. Není to jednoduché...Takové jsou teď moje myšlenky. **Děkuji moc.** Rádo se stalo. Jé

...viděli jsme...

Flétnový soubor paní učitelky Marty Zemkové 9. dubna na koncertě v rámci Klubu přátel hudby v Městském divadle v Jaroměři, kde soubor dělal „předskokana“ japonskému duu Shoko Kono a Seizan Osako

zleva:

Alžběta Skořepová, Lucie Nováková, Seizan Osako (japonská flétna šakuhači), Klára Kazmirowská, Veronika Zemková a Shoko Kono (klavír).

...zvítězili jsme !

Novopacký slaviček 2013 Na soutěž do Nové Paky jezdíme už pěknou řádku let. Snad deset! Vždy se velice těšíme a se vši skromností musíme konstatovat, že jsme vždy úspěšní a vozíme skvělá umístění. I tento rok jsme se vydali zkusit štěstí. Přestože byl letošní ročník ozdoben číslem 18, byl něčím opravdu výjimečný. Za ta léta, co se soutěže účastníme, vzrostl počet soutěžících z několika desítek na stovky. Soutěž nabyla opravdu velkých rozměrů, jen pro představu: letos se účastnilo 13 uměleckých škol, 6 středních škol (gymnázia, střední pedagogické školy), ZŠ a MŠ nepočítaje. Soutěžilo se v deseti kategoriích a výkony hodnotilo pět porot. Běžný počet soutěžících v kategoriích byl mezi dvaceti až šedesáti. Celkem se účastnilo 280 soutěžních čísel.

Z Jaroměře jsme jeli s devíti soutěžními čísly a získali jsme šest ocenění do třetího místa. V kategorii A5 (žáci 8. a 9. tř.) se umístila Eliška Roubíčková a Adéla Šimková na 3. místě. V kategorii A6 (dospívající a dospělí) jsme získali dvě 3. místa a to Romana Bauerová a Šárka Pádřová a v téže kategorii získala 2. místo Petra Janečková. V kategorii B2 (dua, tria atd.) získala Natálie Hölllová a Adéla Šimková 2. místo.

Všem děvčatům velice gratuluji. Letošní úspěchy jsou o to cennější, že uspěly v tak obrovské konkurenci. Děkuji i své kolegyni Ivaně Kubíčkové za klavírní doprovody a za to, že je nám všem zpěváčkům po celé ty roky věrnou společnicí, i ona je za našimi úspěchy.

Kristýna Brzková, učitelka zpěvu

Soubor Někdo (tentokrát čtyřčlenný + Jarka Holasová) oprášil dva roky starou inscenaci Darrell Standing na motivy Londonova Tuláka po hvězdách a vydal se s ní do západních Čech, konkrétně do Kaznějova. Víkend měli všichni členové i bez tohoto výjezdu značně naplněný, leč i přesto investovali do představení v neděli 14. dubna většinu svých rezerv. Hrál se natěsno na jevišti s diváky (jinak to u představení této inscenace ani nejde) v suterénu budovy městského úřadu. Bylo o nás hezky postaráno a naše představení bylo kladně přijato. Lektorský sbor k hodnocení přistupoval neobyčejně pečlivě. Byl detailně obeznámen s předlohou a měl i prostudovaný scénář. Krom nových zážitků a zkušeností jsme si odvezli Cenu za inspirativní jevištní výpověď filozofického pohledu na svět v inscenaci, lahev sektu, festivalový talíř, hrnek a doporučení na Jiráskův Hronov.

Jakub Maksymov

Literárně-dramatický obor se účastní divadelních přehlídek z jednoduchého důvodu – učíme se, jsme škola. Když na našich představeních tleskají rodiče a pískají kamarádi, je to v pořádku a moc nás to těší, ale my potřebujeme reflexi od „nezaujatého“ publika, proto si rádi o našich inscenacích povídáme s diváky, kteří nás neznají, s lektory porot divadelních festivalů, kteří mají nezaujaté oko, svůj názor a zkušenosti z mnohdy jejich profesionálního působení. Na různorodé přehlídky s výsledky své školní práce jezdíme také pro milé setkávání s jinými soubory a jejich představeními. A jaké byly ty letošní krajské a regionální festivaly? Úžasné. Pro to, co

jsme viděli, pro to, co jsme zažili, pro to, co jsme ukázali, po debatách si ujasnili a pro to, co nás čeká. V dubnu se nám tedy podařilo: Na Regionální soutěžní přehlídce LDO ZUŠ v Hradci Králové byly oceněny inscenace Hotel souboru Mikrle a Císařovy nové šaty souboru Skorojo, obě byly doporučeny k postupu na celostátní kolo v Litvínově a inscenace Lakomá Barka souboru Malé dvě dostala Čestné uznání.

Na Regionální loutkářské přehlídce a krajském kole přehlídky Dětská scéna v Hradci Králové získala inscenace Lakomá Barka Cenu za interpretaci Werichova textu a nominaci na celostátní Dětskou scénu ve Svitavech a Loutkářskou Chrudim, Jarka Holasová dostala Cenu za režii, soubor Skorojo má Cenu za stylově vytříbenou práci s maňásky v inscenaci Císařovy nové šaty a doporučení na celostátní Dětskou scénu a Loutkářskou Chrudim a soubor Traumatizování tygřici dostal Cenu za inscenaci Tygr Thomase Tracyho a doporučení na Loutkářskou Chrudim. Tak tedy: Zlomme vaz! Jé

SOUTĚŽ pro VÁS: Doplňte krátký a výstižný text do „bubliny“ :

Výherce soutěže z minulého čísla je Jan Kosejk. DVD na něj čeká v redakci! Blahopřejeme!

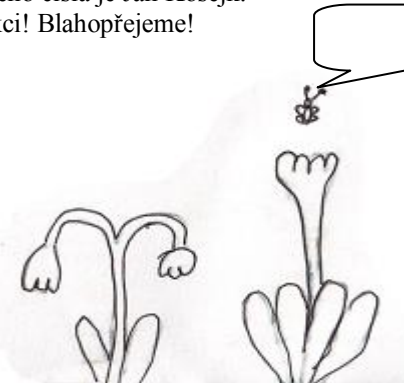

Já mám hlad!

Ale já chci hrát na housle!!!

Napište nám, co si prozpěvuje motýl na obrázku Ondřeje Čecha... nebo, že by si neprozpěvoval?

Fotografie do květnového čísla zapůjčili: M. Zemková, P. Brouk, M. Weiss, MaKo, Petř , čaBMa a Jé

Obrázky nakreslili žáci paní učitelky S. Semerákové: Klára Dernerová, Šárka Němcová, Aneta Kutíková a Ondřej Čech

Do šatny

Úkol do hodiny hudební nauky: Utvoř barevně správně dvojice dynamických znamének. MaKo

Proč nosí koala mládě na zádech?
Protože s kočárkem by se jí na strom těžko lezlo.

Co bylo dřív, vejce nebo slepice?
Jó dřív, to bylo všechno!

Zajíček potká veverku, která má obě tlapky sevřené do pěstičky. „Co máš v pacičkách? Oříšky nebo kaštiny?“ „Ne. Křeč.“

Při matematice: „Když ti dá tatínek žvýkačku a maminka dvě žvýkačky, co budeš mít?“ „Prosím, svěží dech!“

Přijde maminka do kuchyně a vidí Pepíčka s plácačkou na mouchy. „Už jsi nějakou chytil?“ „Ano. Dva samečky a dvě samičky.“ „Jak jsi to poznal?“ „Samečci seděli na lahvi od piva a samičky na telefonu.“

„Aničko, ten úkol jsi psala ty?“ „Ne, to táta.“ „A proč?“ „Protože máma neměla čas.“

mezzopiano	zeslabovat
decrescendo	silně
mezzoforte	zesilovat
pianissimo	velmi silně
forte	slabě
piano	středně silně
crescendo	velmi slabě
fortissimo	středně slabě

Zřizovatelem Základní umělecké školy F. A. Šporka, Jaroměř je Město Jaroměř

Základní umělecká škola F. A. Šporka, Jaroměř, Na Obci 142, 551 01, Jaroměř, tel. 491 812 356

e-mail : zus.jaromer@quick.cz , zuskoviny@seznam.cz , www.zus-jaromer.cz

9. číslo vychází 2. května 2013 pro májové čtení

redakční rada: Petř (Petr Hrudka), TzjvvK (Monika Němečková), Pijavka (Edita Valášková),

Ga (Kateřina Prášilová), BobuLe (Lenka Jechová), Mattěj (Matěj Kubina), k-Ája (Karolína Novotná),

čaBma (Barbora Maksymovová), *A* (Anna Holínská), RoKr (Romana Králíková)

dopisovatelé: Mar – fusch (Marek Bischof), Luky Pelc (Lukáš Pelc)

úkoly z hudební nauky: MaKo (Markéta Kočí), korektury, grafická úprava: Jé (Jarka Holasová)